

Oponentský posudek na:

„Bc. Mária Jurčová. *Vztah evangelikálních církví na Slovensku k liturgii, diplomová práce*. Praha: UK HTF, 2011, 83 s.“

Předložená magisterská práce se skládá z teoretické a empirické části (s.10-72). Obě zkoumají teologické postavení liturgie v bohoslužebných procesech evangelikálních církví na Slovensku. Práce je napsána ve slovenském jazyce a po formální stránce obsahuje všechny potřebné součásti, nevyjímaje ani cizojazyčnou anotaci a shrnutí; text práce je přehledný, publikace jsou správně citovány, poznámkový aparát je umístěn pod čárou a seznam použité literatury čítá celkem 34 publikací ve slovenském, českém, německém a anglickém jazyce kromě elektronických pramenů a bibliografické údaje jsou v souladu s požadovanými předpisy včetně ISBN (s.78-81).

Co se týče teoretické části obsahuje celkem 3 kapitoly, které se vztahují k vyčtenému tématu práce a všechny věcně, argumentačně a odborně explikují přítomný stav a perspektivní možnost liturgického utváření v evangelikálních církvích na Slovensku z různých hledisek. Nyní k obsahu jednotlivých částí podrobněji.

V Úvodu autorka vymezuje jasně vyčtený cíl práce, klíčové pojmy, hypotézy, ale chybí v něm použitá metoda zpracování teoretické části (s.8-9). V první kapitole autorka pojednává o prakticko-teologickém postavení liturgie jako „bohoslužby“ a „bohoslužebního řádu“ v evangelikálních církvích na Slovensku (s.10-17). Obsah druhé části se na základě Nového zákona zabývá bohoslužebnou formou, obsahem a bohoslužebním řádem a v této souvislosti se autorka opírá o publikace významných současných teologů (Ratzinger, Salajka, Cullman a další). Na tomto základě autorka dospívá k závěru, že se sice na více místech Nového zákona hovoří o liturgicko-bohoslužebných činnostech, ale není nikde explicitně definován absolutně závazný liturgický model (s.18-30).- Ve třetí části se studentka zabývá kulturními vlivy modernizmu a postmodernizmu na funkci liturgie, stručně charakterizuje současnou kulturní a náboženskou situaci v postkomunistické době na Slovensku, definuje bohoslužebně-liturgické dění jako komunikační proces a odlišnosti liturgických forem a spiritualit. Součástí odborného pojednání je vyjádření naděje, že právě vliv postmoderní kultury, v níž člověk opět objevuje smysl symbolů, „může přinést novou formu bohoslužby“ i na Slovensko (s.31-62).

Čtvrtá, poslední část je dotazníkový výzkum současných liturgických činnosti evangelikálních církví na Slovensku (celkem 76 dotázaných). Z výzkumu je zřetelné, že se se v poslední době opouští v církvích na Slovensku od racionálního způsobu vnímání liturgických projevů a do popředí se dostávají „smysly“, „intuice“, „emoce“ a touha aktivně artikulovat své zážitky víry (s.63-74).

Po formální stránce si ale dovoluji autorce připomenout, že názvy všech podkapitol se píšou od kraje (s.10-12, srov. S. 13-17, 32-52 atd.), že každá práce má jeden Úvod a jeden Závěr, ale může mít více shrnutí (s.30,61,72, 75) a posléze poznamenávám, že apoštol Pavel a Síla nebyli vězněni „vo Filipínách“, ale ve Filipech (s.26). Z toho je zřejmé, že kritické poznámky se týkají formální úpravy, ale ne merita věci jako takového.

Celkově však chci konstatovat, že oponovaná práce je přehledná, srozumitelná a monotematická, široce ekumenická, analyzuje i aktuálně explikuje teologické postavení liturgie v životě evangelikálních církví na Slovensku a nastiňuje perspektivy dalšího liturgického vývoje ve zmíněných církvích. Oponovaná práce principiálně splňuje všechny požadavky kladené na takové práce a **bez váhání ji k obhajobě doporučuji a navrhuji ji klasifikovat výborně (1)**.

V Praze dne 10.5.2001

Posudek vypracoval:

Prof. ThDr. Ján Liguš, Ph.D.